



עמ"י 33554/06/15 - מדינת ישראל נגד אברהם לוקר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 יוני 2015

עמ"י 33554-06-15 מדינת ישראל נ'

לוקר(עציר)

לפני כב' השופטת רות לורן, סגנית נשיא

מדינת ישראל

העוררת

נגד

אברהם לוקר (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד מיכל מזור, רפ"ק עודד ראם מיאחב"ל ורפ"ק דני יופה

ב"כ המשיב עו"ד יעקב שקלאר

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ מיום 15.6.15.

המשיב נעצר ביום 18.5.15 ומעצרו הוארך מעת לעת, כאשר בהחלטה נושא הערר דובר בבקשה רביעית להארכת מעצרו הנסמכת על אישור ובקשה מאת היועץ המשפטי לממשלה (סומן מב/2 בבית משפט קמא).

החשד המיוחס למשיב הינו ביחס לעבירות שונות, לרבות סחר בסמים, במסגרת חברותו ולמען ארגון פשיעה.

בהחלטתו אליה הגיע השופט הנכבד, לאחר שנחקר הטוען הן על ידי הסנגור והן על ידי בית המשפט, קבע כי נציג העוררת דנן ציין שאין ברשותו חומר ראיות המסבך את המשיב בצורה ישירה אם כי נאסף חומר ראיות המחזק את החשדות ביחס לכלל הפרשה. ואכן, בית משפט קמא הנכבד התרשם כי היחידה החוקרת לא אספה חומר ראיות נוסף שבכוחו להפליל את המשיב בצורה ישירה או לסבכו וכי הראיות שנאספו הינן בפריפריה ולא נוגעות בצורה ישירה למשיב.



עוד צוין כי כאשר מתבקשת הארכת מעצרו של חשוד מעבר ל-30 יום, יש להציג התקדמות בחקירה הנוגעת אליו, ולא כך הם פני הדברים בעניינו של המשיב.

בנוסף צוין בית משפט קמא כי חשודים נוספים שעניינם לא שונה מעניינו של המשיב, שוחררו.

לבסוף צוין בהחלטה כי עיון בפעולות החקירה (1-3) שפורטו בנספח הסודי לבקשה, מגלה כי מדובר בפעולות חקירה שניתנות לביצוע כבר כאשר המשיב משוחרר ללא כל חשש לשיבוש.

לפיכך, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.

על החלטה זו נסב הערר שלפניי כאשר בנימוקי הערר ובטיעון שלפני, לו התייצבה הפרקליטה המלווה את התיק, נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שבחן רק את חומר הראיות המסבך את המשיב בצורה ישירה וזאת בניגוד ל"הלכת בית עדה" (בש"פ 2581/07) וזאת נוכח העובדה שמדובר בפרשה גדולה ומורכבת, כאשר לא ניתן להפריד בין סיום החקירה בעניינו של המשיב לסיום החקירה כולה והגשת כתב אישום.

עוד צוין כי פעולות החקירה שבדעת העוררת לבצע, שלהן יש זיקה למשיב, ישובשו אם המשיב ישוחרר או לחלופין אם יוגש כתב אישום נגדו כבר עתה.

בנוסף צוין כי המעורבים הנוספים ששוחררו, שוחררו בהסכמת העוררת, כאשר מבחינת העוררת ישנו הבדל משמעותי לעומת המשיב שלפניי והמעורבים הנוספים הנתונים עדיין במעצר, במובן זה שבסופו של יום בכוונת העוררת להגיש נגד המשיב והעצורים האחרים כתב אישום הכולל ביצוע עבירות במסגרת ולשם ארגון פשיעה, בשונה מאשר ביחס למעורבים ששוחררו, גם אם נחקרו בחשד לעבירות שכאלה.

ב"כ המשיב מתנגד לקבלת הערר, מפנה לכך שמדובר בבקשה חריגה שהוגשה לבית משפט קמא בחלוף 30 יום ובית משפט קמא, לאחר עיון מדוקדק בחומר הראיות, כאשר הוא מכיר היטב את חומר החקירה כמי שדן בבקשות רבות בפרשה, הוסיף וחקר את הטוען המשטרתי והגיע למסקנה כי יש לפעול על פי הכלל ולהורות על שחרור המשיב בחלוף 30 יום.

ב"כ המשיב תומך בקביעותו של בית משפט קמא כי עניינו של המשיב אינו שונה מעניינם של החשודים האחרים ששוחררו וכי את פעולות החקירה הנוגעות ישירות למשיב ניתן לבצע גם כאשר המשיב משוחרר ללא חשש לשיבוש.

בהיבט המשפטי טוען ב"כ המשיב כי ההלכה אליה הפנתה העוררת, הלכת בית עדה, הינה נכונה לאותן נסיבות פרטניות של המקרה ולא לעניינו.

ב"כ המשיב מבקש להותיר את ההחלטה על כנה ולא להתערב בשיקול דעתו המקצועי של בית משפט קמא, הבקיא מאוד בחומר החקירה ובפרשה כולה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בכל המסמכים שצוינו בהחלטתו של בית משפט קמא ובמסמכים נוספים אליהם הופנית, שוכנעתי כי דין הערר להתקבל באופן חלקי.



אקדים ואומר כי כבר מעיון בנספח לבקשה שהוגש בפני בית משפט קמא, שסומן במ/1, עולה כי נגד המשיב קיימת תשתית ראייתית במידה הנדרשת בבקשה המוגשת להארכת מעצר בחלוף 30 יום ובאישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוסמך על ידו לכך.

ככלל, צודק ב"כ המשיב כי כאשר מדובר במספר מעורבים החשודים בביצוע עבירות יחדיו, יש לבחון את התשתית הראייתית, את החשש מפני שיבוש ואת שאר העילות באופן פרטני ביחס לכל אחד מהמעורבים.

יחד עם זאת, בעניינו מדובר בפרשה בה מלכתחילה היו מעורבים רבים, נעצרו חשודים רבים, חלקם שוחררו וככל שנאמר בדיון שבפניי, כולם בהסכמת העוררת.

בסופו של יום, כפי שמצוין גם במסמך במ/1 וגם הוצהר על ידי הפרקליטה המלווה את התיק, בכוונת העוררת להגיש בטווח הנראה לעין, במסגרת הארכת המעצר שהתבקשה, אם לא יהיו התפתחויות חקירתיות, כפי שהיו זה לא מכבר - להגיש כתב אישום נגד כל המעורבים העצורים באשמת עבירות שבוצעו כולן במסגרת ארגון הפשיעה ולשם הארגון. כך גם ביחס למשיב שלפניי, וזאת בשונה מאותם חשודים ששוחררו כאשר לגביהם אין כוונה להגיש, לפחות לא כפי שמעריכה כעת הפרקליטה המלווה, עבירות במסגרת ארגון הפשיעה.

כבר בכך יש כדי להצדיק את קבלת הערר.

מעבר לכך, עיון בפעולות החקירה שבדעת העוררת לבצע, גם ביחס למשיב שלפניי וגם ביחס לאחרים, מלמד כי יש חשיבות לביצוע הפעולות כשהמשיב נתון במעצר בשל החשש מפני שיבוש, כאשר העבירות בהן הוא נחשד בוצעו על פי החשד במסגרת הארגון, בשם, למען, יחד עם האחרים נושא הבקשה.

לאור המפורט לעיל, ובעיקר בשים לב לכך שמדובר בטווח זמן סביר, נוכח העובדה שיש צוות פרקליטים המלווה את התיק והחקירה היא לקראת הישורת האחרונה - שחרורו של המשיב עתה עלול לשבש את החקירה.

לפיכך, אני מורה על קבלת הערר ועל הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 23.6.15.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ה, 16/06/2015 במעמד הנוכחים.

רות לורר , שופטת, סגנית נשיא